

- ezt azért, hogy e kitűnő könyv új szempontjaira és értékeire rátereljük a figyelmét mindazoknak, kik a modern módszertani és didaktikai problémák iránt érdeklődést tanúsítanak.

Kratofil Dezső.

W. O. Döring: Pädagogische Psychologie. A. W. Zickfeldt, Osterwick—Harz, 1929. N. 8-r., 359. l. Ára füzve 10.50, vászorkötésben 12.— M.

(Ez a könyv a pedagógiai lélektanok korunk színvonalán álló tudományos szintézise. Nem egyoldalúan a gondolkodási funkciókra veti a súlyt, nem követi egyoldalúan a természettudományi irányt, mely a lélek életét mozaik-szerű elemekből építi fel, hanem a gyermeki lélek egységét mutatja be, művelődési lehetőségeinek kidomborításával. Ez a természet- és szellemtudományi szintézis alapján álló lélektan valósítja meg azon követelményeket, melyeket a modern pedagógus a lélektanral szemben támaszt. Döring könyve figyelembeveszi a legújabb lélektani kutatásokat és pedagógiai fejleményeket, az új iskolai törekvéseket lélektani reflektorral világítja meg. A munkaiskola, ösztantitás, iskolaszervezet, szelekció, intelligenciavizsgálat, pályaválasztás, szexuális kérdés, akaratnevelés és sok más aktuális problémának lélektani alapvetését kapja az olvasó.

A könyv bevezetése a lélektan feladatával, beosztásával és módszereivel (önmegfigyelés, önbírálat, kísérlet, teszt, munkaközösség) foglalkozik. — Az 1. fejezet a gyermek személyiségét, mint egységet tárgyalja (a személyiség fogalma, a gyermek és a világ, a lelki élet, a lelki fejlődés: korai gyermekkor, középső gyermekkor, az érettség kora). — A 2. fejezet a gyermeki személyiség dispozicióit ismerteti (a dispoziciók általában, felosztásuk, az egyes dispoziciók: temperamentum, jellem, intelligencia, képzelet, emlékezet, tehetség, szuggesztibilitás, szexualitás, fáradás- és gyakorlóképesség). — A 3. fejezet a lelki jelenségekről szól (az érzéki észrevétel fogalma és fajtái, a gyermekkorban való fejlődésük; a képzet, asszociációs jelenségek, képzettypusok, a gyermek képzetköre; az érzelem fogalma és fajtái, a gyermek érzelmi életének fejlődése). — A 4. fejezet a lelki aktusokról értekezik (akaratú aktusok: akaratélmények és tevékenységek, a gyermek akarata; a figyelem, a gyermek figyelmének alakulása; képzeleti aktusok; gondolkodási aktusok: gnodolkodás és nyelv; a gyermek szellemi fejlődése, iskoláztatás; a gyermek értékelési magatartása: ökonomikus, esztétikai, erkölcsi és vallási értékelés). — Az 5. fejezet az iskolai osztály lélektanát fejtegeti. — A 6. fejezet a tanító lélektanáról ad mesteri képet.

A mű tartalmának vezérszavas ismertetése is megvilágítja sokoldalú gazdagságát, s a nevelés és tanítás kérdéseivel való állandó, szerves összefüggését. *Nem csupán kész eredményeket közöl, hanem bepillantást enged a tudományos kutatás módszereibe is.* Ez képesíti arra, hogy a pedagógusnak ma már nélkülözhetetlen lélektani iskolázottságát komolyan mélyítse, ami a tudatos és helyesirányú pedagógiai eljárás alapja. A közoktatás szervezetének bármely fokán működő pedagógusok haszonnal tanulmányozhatják.

Szántó Lőrinc.